

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 34

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 decembrie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.457 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	2–3		
Decizia nr. 1.460 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	4–5		
Decizia nr. 1.464 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	6–7		
Decizia nr. 1.465 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	7–10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.305/2011. — Hotărâre privind stabilirea conținutului, formei și dimensiunii titlului de călătorie eliberat de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pentru străinii care beneficiază de statutul de refugiat sau de protecție subsidiară acordate de România și pentru membrii de familie ai acestora pentru care s-a solicitat reunificarea familiei			11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.062/2011. — Ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale privind desemnarea Centrului Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — CERT-RO ca autoritate de avizare, verificare și control, organism de analiză, evaluare și intervenție în domeniul securității cibernetice	14–15
		2. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea tarifelor pentru procedurile de examinare în vederea acordării protecției juridice a soiurilor, eliberarea brevetului pentru soi și înregistrarea denumirii soiurilor	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.457**

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ioana Chițuleasa, Georgică Savu, Ion Pârnu, Gheorghe Tudorache, Ion Costache și Alexandru Văcărelu în Dosarul nr. 3.782/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.235D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât categoriile de persoane comparate, respectiv cele din sectorul bugetar și cele din sectorul privat, se află în situații diferite prin prisma sursei de finanțare a veniturilor. De asemenea, consideră că nu se poate pune problema încălcării dreptului la muncă, de vreme ce munca prestată suplimentar este compensată prin acordarea de timp liber corespunzător. În sfârșit, arată că prevederile de lege criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate. Astfel, pentru a se vorbi despre protecția bunurilor unei persoane este necesar ca acestea să se afle în patrimoniul său ori să aibă o speranță legitimă de obținere a acestora. Or, dreptul la compensarea în bani a muncii suplimentare nu întrunește aceste condiții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.782/105/2009, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Ioana Chițuleasa, Georgică Savu, Ion Pârnu, Gheorghe Tudorache, Ion Costache și Alexandru Văcărelu, funcționari cu statut special din Penitenciarul Ploiești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate din al căror conținut reiese că, pentru anul 2010, munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, nu se poate compensa în bani, sunt neconstituționale, contravenind dispozițiilor art. 16, art. 41, art. 44 și art. 47 din Legea fundamentală. Astfel, arată că o asemenea reglementare se abate de la prevederile Titlului III din Codul muncii, creând un regim discriminator pentru personalul din sectorul bugetar față de toate celelalte categorii de salariați. Totodată, consideră că drepturile salariale convenite pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context sunt invocate cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 21 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Driha contra României*, Hotărârea din 16 septembrie 2008, pronunțată în Cauza *Tehleanu contra României*, și Hotărârea din 7 ianuarie 2003, pronunțată în Cauza *Kopecký contra Slovaciei*.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate instituie doar o restrângere temporară a unor drepturi câștigate, iar nu o înlăturare a acestora.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, arată că Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010. În același timp, arată însă și faptul că argumentele de neconstituționalitate sunt lipsite de temei, întrucât dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură justificată de contextul crizei economice, sporurile salariale revendicate nu reprezintă drepturi fundamentale, iar categoriile socio-profesionale comparate se află în situații diferite, justificându-se tratamentul juridic diferit.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Legea-cadru nr. 330/2009 fiind abrogată prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, dispoziții potrivit cărora „*Prevederile art. 19 alin. (2), art. 20 și 24 nu se aplică în anul 2010.*”

Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Având în vedere, însă, considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, aplicabile în cauză potrivit principiului „*tempus regit actum*”.

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 47 privind nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate prevedeau ca, pentru anul 2010, să nu fie aplicabile dispozițiile art. 19 alin. (2), art. 20 și art. 24 din Legea-cadru nr. 330/2009, dispoziții ce reglementau compensarea în bani a muncii prestate peste programul normal de muncă ori în zilele libere, potrivit legii, precum și acordarea unor premii lunare. Prin urmare, orele sau zilele de muncă prestate suplimentar nu se mai puteau compensa decât prin acordarea de timp liber corespunzător.

Curtea apreciază că o astfel de reglementare nu aduce atingere niciuneia dintre dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Astfel, trebuie observat că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție consacră, între altele, dreptul la muncă, drept care cuprinde în corolarul său și remunerarea muncii prestate. Prin urmare, în lipsa unei astfel de remunerări, se poate vorbi despre

afectarea dreptului la muncă. Însă, în ceea ce privește dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că munca prestată peste durata normală de lucru este compensată prin acordarea de timp liber corespunzător. Cu alte cuvinte, în perioadele de lucru suplimentar, salariații sunt plătiți cu ceea ce li s-ar fi cuvenit pentru timpul liber ce le va fi acordat.

Legea fundamentală nu are nicio reglementare specială privitoare la cuantumul remunerației cuvenite pentru munca prestată în zilele legale libere, legiuitorul fiind liber să stabilească modalitățile de compensare a acestei munci. Nici dispozițiile art. 47 din Constituție nu pot fi interpretate ca instituind o obligație de reglementare în acest sens pentru legiuitor.

Drepturile revendicate de autorii excepției nu intră nici în sfera de protecție a art. 44 din Constituție și nici a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum aceștia susțin. Astfel, din perspectiva textului de lege criticat, compensația bănească a muncii prestate în zilele libere nu este un „*bun*”, nefiind vorba despre o valoare patrimonială existentă în patrimoniul acestor persoane, așa cum era situația în cauzele soluționate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului invocate în motivarea excepției. De asemenea, nu se poate vorbi despre existența unei speranțe legitime în lipsa unui temei legal care să prevadă acordarea dreptului revendicat. De altfel, în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în Hotărârea din 28 septembrie 2009 pronunțată în Cauza *Kopecký contra Slovaciei*, arăta, în esență, că noțiunea de „*speranță legitimă*” trebuie raportată la un temei concret, precum o dispoziție legală ori o decizie judiciară.

În sfârșit, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate ar crea discriminări între salariații din sectorul bugetar și celelalte categorii de salariați a căror muncă în zilele libere, în temeiul dispozițiilor Codului muncii, poate fi compensată prin acordarea unui spor la salariul de bază ce nu poate fi mai mic de procentul de 100% din salariul de bază corespunzător muncii prestate în programul normal de lucru, Curtea constată că cele două categorii de salariați se află în situații obiectiv diferite, determinate de sursa care asigură plata salariilor. Vizând realizarea unor obiective bugetare prin Legea-cadru nr. 330/2009, legiuitorul nu putea aplica aceste măsuri decât acelor salariați ale căror salarii își aveau sursa în bugetul de stat, iar nu și asupra celor plătiți din alte surse, fără relevanță față de obiectivul avut în vedere. Prin urmare, situația obiectivă avută în vedere reprezintă o justificare pentru instituirea unui tratament juridic diferit.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (7) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ioana Chițuleasa, Georgică Savu, Ion Pârveu, Gheorghe Tudorache, Ion Costache și Alexandru Văcărelu în Dosarul nr. 3.782/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.460

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru Boerescu în Dosarul nr. 445/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.406D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 445/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Boerescu cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că prevederile de lege criticate stabilesc recunoașterea reciprocă a stagiului de cotizare, respectiv a vechimii în muncă între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări, inclusiv cel al pensiilor militare de stat, fără a se referi însă la recunoașterea și în sistemele neintegrate a grupelor I și II de muncă, care dau dreptul la reducerea vârstei standard de pensionare conform art. 167¹ alin. (1) și (4) din Legea nr. 19/2000. De asemenea, arată că, potrivit art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, prestațiile de asigurări sociale în

sistemul public se stabilesc numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem, fapt ce determină situația ca persoanele care au desfășurat activitatea atât în sistemul public, cât și în unul neintegrat să nu poată beneficia de aplicarea prevederilor art. 59 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 privind acordarea stagiului potențial cu prilejul stabilirii pensiei de invaliditate. Aplicarea, în schimb, a art. 77 alin. (1) și art. 78 alin. (1) și (4) din Legea nr. 19/2000 referitor la calculul punctajului mediu anual diminuează cu mult cuantumul pensiei, întrucât se are în vedere întreg stagiul de cotizare prevăzut de lege, dar nu se acordă punctaj pentru perioada corespunzătoare stagiului realizat într-un sistem neintegrat. De asemenea, potrivit prevederilor art. 194 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, asimilarea stagiului de cotizare a perioadelor enumerate de art. 38 din aceeași lege este opțională în unul dintre sisteme, însă arată că în cazul său nu i-a fost luată în considerare în niciunul dintre sisteme. În sfârșit, arată că dispozițiile de lege criticate nu prevăd și recunoașterea stagiilor de cotizare din alte sisteme în vederea obținerii pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale în raport cu criticile aduse.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Legea nr. 19/2000 nu mai este în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 194 alin. (1), (2) și (3): „(1) *Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la*

data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) prestațiile de asigurări sociale în sistemul public se stabilesc numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem. [...]

(3) Perioadele asimilate stagiului de cotizare, prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. b) și c), care constituie și vechime în muncă sau în serviciu în sistemul pensiilor militare și în celelalte sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate, se iau în calcul, opțional, în unul dintre sisteme.”

Curtea constată că, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin dispozițiile art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Având în vedere, însă, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate și care sunt aplicabile litigiului în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate în virtutea principiului „*tempus regit actum*” pot constitui obiect al excepției de neconstituționalitate, chiar dacă acestea au fost abrogate sau și-au încetat aplicarea, Curtea urmează a analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000.

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (1) și (2) privind munca și protecția socială a muncii și art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie.

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei de constituționalitate în raport cu critici asemănătoare.

Astfel, cu privire la critica vizând nerecunoașterea grupelor de muncă realizate într-un sistem de asigurări sociale neintegrat în sistemul public de pensii, precum și imposibilitatea luării în

calcul a stagiului de cotizare în sistemul neintegrat pentru obținerea unei pensii anticipate ori anticipate parțiale, Curtea s-a pronunțat în sensul constituționalității textelor de lege criticate prin Decizia nr. 116 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 18 martie 2005, și Decizia nr. 461 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 15 mai 2008. În acest sens a reținut, în esență, că asigurații care nu au stagiul complet de cotizare în sistemul public, dar au realizat stagii de cotizare, respectiv vechime în serviciu, în alte sisteme de pensii și asigurări sociale, sunt într-o situație diferită față de cei care au realizat stagiul de cotizare complet în sistemul public de pensii și, în consecință, și tratamentul juridic este diferit, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare. Astfel, deși cele două sisteme de pensii își recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, pensia pentru limită de vârstă, inclusiv alte drepturi de asigurări sociale în sistemul public, se acordă numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem, iar celelalte drepturi de asigurări sociale, prevăzute în alte legi speciale, se aplică în mod egal tuturor asiguraților care se află în situațiile prevăzute de acestea.

Cele reținute prin deciziile menționate răspund și criticilor referitoare la reducerea cuantumului pensiei ca urmare a luării în calcul la stabilirea punctajului mediu anual doar a contribuției realizate în acest sistem, iar nu și a contribuțiilor realizate într-un alt sistem integrat.

De altfel, modul de calcul criticat de autorul excepției nu determină o reducere a cuantumului pensiei, întrucât la stabilirea acestuia va fi avută în vedere și contribuția realizată în sistemul neintegrat, dar potrivit metodei de calcul prevăzute de legea specială.

Cât privește faptul că perioadele asimilate stagiului de cotizare potrivit dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 19/2000 nu au fost luate în calcul în niciunul dintre sisteme, Curtea apreciază că aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci vizează aspecte de aplicare a legii, ce revin competenței instanței de judecată, iar nu instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru Boerescu în Dosarul nr. 445/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.464

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Valeriu Melinte în Dosarul nr. 2.221/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.718D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.221/121/2010, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Valeriu Melinte cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt retroactive, contravenind art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că, în urma recalculării pensiei prin aplicarea dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000, cuantumului pensiei sale stabilite conform dispozițiilor anterioare ale Legii nr. 3/1997 a fost diminuat.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin dispozițiile Legii nr. 263/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 80: „(1) *Valoarea unui punct de pensie se stabilește prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. Aceasta se determină prin actualizarea valorii punctului de pensie din luna decembrie a fiecărui an cu cel puțin rata inflației, prognozată pentru anul bugetar următor de instituția cu atribuții în domeniu.*

(2) *În raport cu evoluția indicatorilor macroeconomici și cu resursele financiare, valoarea punctului de pensie, stabilită conform prevederilor alin. (1), poate fi majorată prin legile de rectificare a bugetului asigurărilor sociale de stat.*

(3) *Valoarea punctului de pensie, determinată conform prevederilor alin. (1) sau (2), nu poate fi mai mică de 37,5% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, începând cu 1 ianuarie 2008, respectiv de 45% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, începând cu 1 ianuarie 2009.”;*

— Art. 187: „(1) *Sumele încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale se recuperează de la beneficiari în termenul de prescripție de 3 ani.*

(2) *În cazul prestațiilor de asigurări sociale, altele decât pensiile, recuperarea sumelor prevăzute la alin. (1) se efectuează de către angajator sau, după caz, de instituția care efectuează plata drepturilor de asigurări sociale.*

(3) *Casele teritoriale de pensii recuperează sumele plătite necuvenit de la plătitorii prevăzuți la alin. (2).*

(4) *Sumele plătite necuvenit prin intermediul caselor teritoriale de pensii se recuperează de la beneficiari în baza deciziei casei respective, care constituie titlu executoriu. Sumele rămase nerecuperate de pe urma beneficiarilor decedați nu se mai urmăresc.”*

Curtea constată că, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin dispozițiile art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Având în vedere însă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate și care sunt aplicabile litigiului în care s-a invocat excepția de

neconstituționalitate, în virtutea principiului „*tempus regit actum*”, pot constitui obiect al excepției de neconstituționalitate chiar dacă acestea au fost abrogate sau și-au încetat aplicarea, Curtea urmează a analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 aplicabile în cauză.

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 112 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 5 aprilie 2003, Curtea a reținut că, respectând principiul neretroactivității legii civile, art. 80 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 se aplică de la data intrării în vigoare a legii, pentru persoanele care se pensionează după acea dată, respectiv la data recalculării și recorelării pensiilor anterior stabilite.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 și art. 187 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Valeriu Melinte în Dosarul nr. 2.221/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.465

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Vicențiu Lucian Agalide în Dosarul nr. 13.434/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.745D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că existența unei legi speciale de abilitare

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

este necesară doar pentru emiterea ordonanțelor simple. De asemenea, consideră că ordonanța de urgență criticată este justificată de o situație extraordinară ca cea menționată în nota de fundamentare a acesteia și nu afectează drepturi fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.434/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Vicențiu Lucian Agalide cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de modificare unilaterală a contractului individual de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că actul normativ criticat a fost emis cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Constituție. În acest sens arată că prin art. 1 din Legea nr. 9/2010 Guvernul a fost abilitat să emită ordonanțe în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a legii amintite și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 2010. Prin urmare, în această perioadă Guvernul nu putea emite ordonanțe de urgență, astfel că emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 în intervalul de timp menționat este contrară dispozițiilor Legii fundamentale. Mai mult, actul normativ criticat nu se supune rigorilor constituționale care cer existența unei situații extraordinare pentru a justifica emiterea unei ordonanțe de urgență. Astfel, stabilirea modalității de salarizare a personalului din instituțiile publice care au fost reorganizate nu constituia la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată, întrucât aceste aspecte au fost avute în vedere la momentul elaborării și adoptării Legii-cadru nr. 330/2009, art. 2 din această lege stabilind categoriile de personal cărora îi sunt aplicabile dispozițiile salarizării unitare, precum și instituțiile publice care sunt exceptate. De asemenea, dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 asigură că salarizarea persoanelor plătite din fonduri publice nu este pusă în pericol. În ceea ce privește justificarea legiuitorului potrivit căreia prin absența unei intervenții legislative extraordinare și de urgență care să precizeze menținerea nivelului actual al pensiilor la fel cum este menținut și sistemul de salarizare s-ar putea crea situații discriminatorii între persoanele care ar beneficia de o pensie stabilită de la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și persoanele care ar beneficia de o pensie rezultată dintr-un act de clarificare a mecanismului de calcul, adoptat ulterior în procedură parlamentară, arată că, potrivit art. 67 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărei sens trebuie clarificat. Or, actul normativ criticat nu este un act interpretativ. Mai mult, există o serie de neconcordanțe între prevederile acestuia și cele ale Legii-cadru nr. 330/2009. Autorul excepției susține că prin dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 sunt încălcate și dispozițiile Legii fundamentale prin care se garantează dreptul la negocieri colective în materie de

muncă. De asemenea, sunt încălcate dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 modifică sau abrogă dispoziții ale unor legi organice. Mai arată și faptul că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 creează o discriminare între salariații din autoritățile și instituțiile publice care s-au reorganizat prin schimbarea regimului de finanțare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 329/2009, și celelalte categorii profesionale a căror salarizare a fost reglementată prin Legea-cadru nr. 330/2009, precum și în raport cu salariații instituțiilor sau autorităților care preiau instituția reorganizată în structură, în subordine sau finanțare, după caz. Astfel, aceștia din urmă beneficiază de prevederile art. 7 alin. (2) și art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, păstrându-și salariul în plată la data de 31 decembrie 2009, prin includerea tuturor sporurilor și indemnizațiilor în cuantumul avut la această dată în salariul de bază, în timp ce salariații care intră în sfera de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 se supun art. 1 alin. (4) din acest act normativ. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 contravin și dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, retroactivând față de prevederile art. 7 alin. (2) și art. 30 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 prin aceea că nu recunosc drepturile câștigate sub imperiul acestei legi. În sfârșit, arată că prin diminuarea salariului este afectat și dreptul de proprietate privată, întrucât salariul reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile numai pentru viitor, neavând efecte retroactive, dovadă fiind modul de redactare a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din ordonanța de urgență. De asemenea, consideră că sunt respectate rigorile constituționale ale art. 115 alin. (4), așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Cât privește susținerea referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, arată că dispozițiile actului normativ criticat se aplică personalului autorităților și instituțiilor care și-au schimbat regimul de finanțare, fără vreo deosebire pe baza unor criterii discriminatorii. În sfârșit, referitor la invocarea art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, consideră că aspectele invocate vizează modul de aplicare a actului normativ, motiv pentru care va forma obiectul analizei instanței de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1.658/2010, nr. 292/2004 și nr. 1.250/2010.

Avocatul Poporului, observând că dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010, arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

Autorul excepției consideră că dispozițiile actului normativ criticat sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (5) referitoare la dreptul la negocieri colective și art. 115 alin. (1), (2), (4) și (6) privind delegarea legislativă. De asemenea, susține că sunt încălcate dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, soluția legislativă criticată, desigur, neputând fi preluată de noua lege, întrucât măsura reîncadrării a fost imediată, de la 1 ianuarie 2010, neavând o întindere în timp. În cauza de față însă textele legale criticate continuă să producă efecte juridice și după ieșirea lor din vigoare, întrucât nu numai că în cursul anului 2010 au guvernat raporturile de muncă ale persoanelor care au intrat sub incidența acestora, dar efectele lor se întind și asupra noii reîncadrări dispuse prin efectul Legii-cadru nr. 284/2010, reîncadrare care se clădește, în privința personalului autorităților și instituțiilor publice care și-au schimbat regimul de finanțare, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 329/2009, tocmai pe dispozițiile legale criticate.

Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze pe fond prevederile legale criticate, din moment ce acestea continuă să producă efecte juridice și după ieșirea lor din vigoare.

În ceea ce privește critica vizând încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că autorul excepției susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost emisă într-o perioadă când Guvernul nu putea să emită ordonanțe de urgență, întrucât, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 2010, acesta era abilitat prin Legea nr. 9/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2010, să emită ordonanțe în temeiul dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Constituție.

Față de aceste argumente, Curtea reține că art. 115 din Constituție reglementează, în ansamblul său, delegarea funcției legislative către Guvern, respectiv modalitatea prin care această autoritate exercită temporar activitatea de legiferare specifică Parlamentului. Modalitățile prin care se exercită funcția legislativă de către Guvern sunt însă diferite, unul dintre elementele esențiale care diferențiază emiterea ordonanțelor în temeiul art. 115 alin. (1) din Constituție în raport cu emiterea ordonanțelor de urgență potrivit art. 115 alin. (4) din același act normativ fundamental fiind însuși temeiul abilitării. Astfel, dacă art. 115 alin. (1) din Constituție dă dreptul Parlamentului de a adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, alin. (4) din același articol constituțional cere ca pentru emiterea ordonanței de urgență să existe doar o situație extraordinară, a

cărei reglementare nu poate fi amânată. Nicio dispoziție a Legii fundamentale nu condiționează emiterea ordonanțelor de urgență de existența sau inexistența unei legi care abilitază Guvernul să emită ordonanțe potrivit art. 115 alin. (1) din Constituție, temeiurile intervenției legislative a Guvernului fiind în cele două situații diferite.

Cât privește susținerea autorului excepției potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost emisă fără respectarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că emiterea acestei ordonanțe a fost justificată de necesitatea unei intervenții legislative rapide care să reglementeze reîncadrarea în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar în vederea încadrării în cheltuielile de personal având sursa în bugetul de stat.

Astfel, prin dispozițiile cap. II din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, s-a dispus reorganizarea unor autorități sau instituții publice finanțate integral din venituri proprii în instituții finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat. Schimbarea sursei de finanțare a cheltuielilor de personal, care a determinat încadrarea acestora în limitele cheltuielilor bugetare aprobate pentru anul 2010, cu respectarea celor asumate de statul român prin acordurile impuse cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, a impus reglementarea de urgență a situației personalului din autoritățile sau instituțiile publice reorganizate, cu atât mai mult cu cât contractele colective de muncă, care prevedeau drepturile salariale ale personalului din aceste autorități sau instituții, urmau să își înceteze aplicabilitatea în lunile ianuarie și februarie 2010.

Autorul excepției susține că o atare intervenție legislativă nu se impunea, întrucât, la data apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010, erau încă aplicabile prevederile contractelor colective de muncă. O atare afirmație este corectă, însă Curtea observă că actul normativ criticat este emis anterior încetării aplicabilității acestor contracte tocmai pentru a reglementa situația personalului din autoritățile sau instituțiile reorganizate ulterior acestei date. În acest sens, dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 prevăd că salarizarea acestei categorii de personal se va realiza potrivit prevederilor contractelor colective de muncă până la împlinirea termenului pentru care au fost încheiate și doar după împlinirea acestui termen se va proceda la reîncadrarea pe noile funcții și la salarizarea potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

Cât privește argumentul invocat de autorul excepției, potrivit căruia trecerea la sistemul de salarizare prevăzut de Legea-cadru nr. 330/2009 ar urma să se facă în mod etapizat, astfel că nu se justifică urgența actului normativ criticat, Curtea constată că acesta este lipsit de relevanță, întrucât urgența este determinată de necesitatea reglementării situației personalului din instituțiile sau autoritățile reorganizate în vederea încadrării în limitele bugetare aprobate, iar nu de instituirea sistemului unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, aspect diferit, ce face obiectul reglementării Legii-cadru nr. 330/2009.

Așa fiind, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

Referitor la critica privind încălcarea dreptului la negocieri colective, Curtea constată că dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 interzic negocierea prin contractele sau acordurile colective și individuale de muncă a

unor salarii sau alte drepturi de natură salarială care să excedeze prevederilor Legii-cadru nr. 330/2009. O atare reglementare nu este de natură însă a contraveni dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, se impune a fi observat că prevederile de lege amintite nu interzic negocierile colective, ci doar limitează obiectul acestor negocieri în ceea ce privește drepturile salariale, limitare justificată de sursa cheltuielilor salariale care este bugetul de stat. Fiind vorba de bani publici, negocierea drepturilor salariale nu poate depăși resursele disponibile.

Argumentele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi au în vedere faptul că dispozițiile art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009 prevăd că, „*În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 [...]*”. Or, din moment ce salariul personalului din autoritățile sau instituțiile publice reorganizate era stabilit potrivit dispozițiilor contractelor colective de muncă, este discriminatoriu ca, ulterior reîncadrării, acestui personal să îi revină drepturile salariale aferente lunii decembrie 2009 corespunzătoare funcțiilor ocupate după reîncadrare, iar nu celor ocupate anterior.

Curtea apreciază că aceste argumente nu sunt întemeiate. Dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 prevăd că „*Drepturile salariale ale personalului reîncadrat potrivit alin. (3) sunt stabilite la nivelul prevăzut în luna decembrie 2009 pentru funcțiile similare celor pe care a fost reîncadrat din instituția sau autoritatea care îl preia în structură, subordine sau în finanțare, după caz. Acestui personal i se acordă și sporurile prevăzute în notele la anexa nr. I/1 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care se includ în salariul de bază, precum și indemnizația de conducere, după caz.*” O atare prevedere nu face decât să dea expresie principiului egalității în drepturi a cetățenilor, care impune un tratament egal pentru situații egale. Or, o manifestare a acestui principiu impune, între altele, și o salarizare egală a persoanelor care ocupă aceleași funcții, respectiv care desfășoară aceeași activitate. Astfel, ar fi discriminatoriu ca persoanele reîncadrate să obțină salarii diferite în raport cu colegii care ocupă funcții similare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Vicențius Lucian Agalide în Dosarul nr. 13.434/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

În legătură cu aceleași dispoziții ale art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, sunt și argumentele autorului excepției referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile. Astfel, arată că, din moment ce Legea-cadru nr. 330/2009 a stabilit un anumit nivel al salariilor, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 nu puteau stabili un nivel diferit al salariilor, cu afectarea drepturilor câștigate.

Curtea apreciază că și această afirmație este lipsită de temei, întrucât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 nu afectează drepturile salariale obținute anterior intrării sale în vigoare, ci doar stabilește pentru viitor modul de salarizare a personalului reîncadrat, în spiritul principiului consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, în acord cu noua situație juridică în care acesta se găsește.

În sfârșit, în ceea ce privește critica privind încălcarea dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea apreciază că aceste dispoziții convenționale nu au incidență în cauză, întrucât nu garantează dreptul persoanei de a obține pe viitor un anumit quantum al salariului.

În acest context, relevante sunt cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 289 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 iulie 2005, care a statuat că atât încadrarea prin lege a diferiților funcționari publici în anumite categorii, clase și grade profesionale, cât și salarizarea conform acestei încadrări nu reprezintă drepturi fundamentale, care nu s-ar putea modifica, pentru viitor, tot prin lege. Astfel, legiuitorul este în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să îl înlocuiască cu altul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, având în vedere și resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp. De asemenea, ține de opțiunea liberă a legiuitorului încadrarea în categorii, clase și grade profesionale a funcționarilor publici.

Pe de altă parte, însă, Curtea, prin Decizia nr. 896 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 5 octombrie 2011, sublinia că „legiuitorul trebuie să manifeste prudență și reținere în a proceda la atari reorganizări, pentru a nu afecta dreptul la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă”.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea conținutului, formei și dimensiunii titlului de călătorie eliberat de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pentru străinii care beneficiază de statutul de refugiat sau de protecție subsidiară acordate de România și pentru membrii de familie ai acestora pentru care s-a solicitat reunificarea familiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (9) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă conținutul, forma și dimensiunea titlului de călătorie eliberat de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, pentru străinii care beneficiază de statutul de refugiat sau de protecție subsidiară acordate de România, aflați în străinătate și care nu mai posedă documente de călătorie valabile, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru membrii de familie ai acestora pentru care s-a solicitat reunificarea familiei, care nu dețin documente de călătorie valabile, sunt în imposibilitatea de a le obține și se află în afara țării de origine, potrivit dispozițiilor art. 71 alin. (3¹) din Legea nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — Blancheta titlului de călătorie prevăzut la art. 1, document care conține elemente de siguranță, este produsă de Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.

Art. 3. — Valoarea blanchetei titlului de călătorie prevăzut la art. 1 se stabilește de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.

Art. 4. — Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României percep pentru eliberarea titlului de călătorie prevăzut la art. 1 taxa consulară prevăzută la lit. A nr. crt. 1 „Eliberarea unui pașaport sau a oricărui document de călătorie” din anexa la Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Procedura aplicată de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pentru eliberarea titlului de călătorie prevăzut la art. 1 se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

p. Ministrul administrației și internelor,

Mihai Capră,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

Conținutul, forma și dimensiunea titlului de călătorie pentru străini**1. TITLUL DE CĂLĂTORIE PENTRU STRĂINI — Conținutul documentului**

Titlul de călătorie cuprinde următoarele date:

- a) numele țării (ROMÂNIA);
- b) denumirea documentului (TITLU DE CĂLĂTORIE PENTRU STRĂINI/TRAVEL DOCUMENT FOR FOREIGNERS/TITRE DE VOYAGE POUR LES ETRANGERS);
- c) număr de înregistrare în registrul de pașapoarte al misiunii diplomatice/oficiului consular (NR. ÎNREGISTRARE — REG. NO./NO. REG);
- d) numărul documentului — prețipărit — (NR. DOCUMENT/DOC. NO./NO. DOC.);
- e) valabilitatea documentului (VALABIL PENTRU O SINGURĂ CĂLĂTORIE SPRE ROMÂNIA/VALID FOR ONE JOURNEY TO ROMANIA/VALABLE POUR UN SEUL VOYAGE VERS LA ROUMANIE — DE LA:/FROM:/DU: — PÂNĂ LA:/TO:/AU:);
- f) numele și prenumele titularului (NUME ȘI PRENUME/SURNAME AND GIVEN NAME/NOM ET PRONOM);
- g) data nașterii titularului (DATA NAȘTERII/DATE OF BIRTH/DATE DE NAISSANCE);
- h) cetățenia titularului (CETĂȚENIA/CITIZENSHIP/CITOYENNETÉ);
- i) culoarea ochilor (OCHII/COLOUR OF EYES/COULEUR DES YEUX);
- j) înălțimea titularului (ÎNĂLȚIME/HEIGHT/TAILLE);
- k) semne particulare (DISTINGUISHING MARKS/SIGNES PARTICULIERS);
- l) adresa titularului (ADRESA/ADDRESS/ADRESSE — ȚARA/COUNTRY/PAYS — ADRESA/ADDRESS/ADRESSE);
- m) misiunea diplomatică/oficiul consular emitent (AUTORITATEA EMITENTĂ/ISSUING AUTHORITY/AUTORITE D'EMISSION);
- n) data eliberării titlului de călătorie (DATA ELIBERĂRII/DATE OF ISSUE/DATE DE DELIVRANCE)
- o) semnătura titularului titlului de călătorie (SEMNĂTURA TITULARULUI/SIGNATURE/SIGNATURE);
- p) fotografia titularului;
- q) semnătura consulului/diplomatului cu atribuții consulare și ștampila oficiului consular/misiunii diplomatice (L.S./STAMP/SCEAU);
- r) observații (OBSERVAȚII/REMARKS/OBSERVATIONS).

2. Forma și dimensiunea documentului:

- hârtie securizată de dimensiune A4, personalizată prin imprimare laser sau cu jet de cerneală;
- elemente de particularizare a certificatului de înregistrare;
- stema României;
- fond — imprimarea fundalului în combinație de culori maro și albastru;
- textul tipărit cu caracterele alfabetului latin, în 3 limbi: română, engleză și franceză.

ROMÂNIA

NR. ÎNREGISTRARE
(REG. NO./NO. REG.)

**TITLU DE CĂLĂTORIE
PENTRU STRĂINI
TRAVEL DOCUMENT FOR FOREIGNERS/
TITRE DE VOYAGE POUR LES ETRANGERS**

NR. DOCUMENT
(DOC.NO./NO. DOC)

VALABIL PENTRU
O SINGURĂ CĂLĂTORIE SPRE ROMÂNIA:
(VALID FOR ONE JOURNEY TO ROMANIA/
VALABLE POUR UN SEUL VOYAGE VERS LA ROUMANIE)

DE LA:
(FROM/DU)

PÂNĂ LA:
(TO/AU)

NUME ȘI PRENUME:
(SURNAME AND GIVEN NAME/NOM ET PRENOM)

DATA NAȘTERII:
(DATE OF BIRTH/DATE DE NAISSANCE)

CETĂȚENIA:
(CITIZENSHIP/CITOYENNETÉ)

OCHII:
(COLOUR OF EYES/COULEUR DES YEUX)

ÎNĂLȚIME:
(HEIGHT/TAILLE)

SEMNE PARTICULARE:
(DISTINGUISHING MARKS/SIGNES PARTICULIERS)

ADRESA:
(ADDRESS/ADRESSE)

ȚARA:
(COUNTRY/PAYS)

ADRESA:
(ADDRESS/ADRESSE)

AUTORITATEA EMITENTĂ:
(ISSUING AUTHORITY/AUTORITE D'EMISSION)

DATA ELIBERĂRII:
(DATE OF ISSUE/DATE DE DELIVRANCE)

SEMNĂTURA TITULARULUI:
(SIGNATURE/SIGNATURE)

L.S.:
(STAMP/SCEAU)

OBSERVAȚII:
(REMARKS/OBSERVATIONS)

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

ORDIN

privind desemnarea Centrului Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — CERT-RO ca autoritate de avizare, verificare și control, organism de analiză, evaluare și intervenție în domeniul securității cibernetice

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 54—59 și art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 lit. g) și n) din Hotărârea Guvernului nr. 494/2011 privind înființarea Centrului Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — CERT-RO,

ministrul comunicațiilor și societății informaționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, în calitate de autoritate de reglementare în domeniu, desemnează Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică — CERT-RO ca autoritate de avizare, verificare și control, organism de analiză, evaluare și intervenție în domeniul securității cibernetice, pentru furnizorii de servicii electronice, pentru Registrul Național RoTLD, pentru furnizorii de servicii de înregistrare de resurse internet, de tip registru local internet, precum și pentru operatorii sistemelor prin care se prestează servicii e-guvernare și servicii de informare în cadrul portalului e-Romania din subordinea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

a) *MCSI* — Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;

b) *CERT-RO* — Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică;

c) *furnizor de servicii* — orice persoană, fizică sau juridică, ce oferă servicii electronice (comerț electronic, semnătură electronică, marcă temporală, activitate electronică notarială, arhivarea documentelor în formă electronică, emiterea facturilor în formă electronică sau instrumente de plată cu acces la distanță);

d) *CNMSI* — Centrul Național de Management pentru Societatea Informațională;

e) *CNRD* — Centrul Național „România Digitală”;

f) *verificare* — activitate în baza căreia se emite/nu se emite avizul de specialitate;

g) *control* — activități desfășurate de personal anume desemnat în vederea constatării modului de îndeplinire a obligațiilor stabilite.

Art. 3. — Pentru îndeplinirea prevederilor art. 1, directorul general CERT-RO, la solicitarea ministrului comunicațiilor și societății informaționale, emite ordinul cu privire la persoanele care au dreptul de a participa la misiunile de control.

Art. 4. — (1) Activitatea de control se desfășoară numai la solicitarea MCSI, pe baza unui mandat clar.

(2) Controlul se realizează la solicitarea ministrului comunicațiilor și societății informaționale, pe baza ordinului de control emis de directorul general CERT-RO, aprobat de ministrul comunicațiilor și societății informaționale.

(3) Controlul tematic se realizează pe baza Planului de control anual elaborat de CERT-RO și aprobat de ministrul comunicațiilor și societății informaționale.

(4) Concluziile controalelor, precum și măsurile stabilite vor fi prezentate ministrului comunicațiilor și societății informaționale.

(5) În situația în care în urma controlului sunt identificate fapte care depășesc sfera contravențională, raportul de control va fi prezentat ministrului comunicațiilor și societății informaționale pentru luarea măsurilor legale.

Art. 5. — În vederea exercitării atribuțiilor de control, personalul împuternicit în acest scop este autorizat în limitele legii:

a) să aibă acces liber, permanent, în orice loc în care se află echipamentele necesare furnizării serviciilor;

b) să solicite orice document sau informație necesară în vederea verificării respectării obligațiilor ce incumbă furnizorului de servicii;

c) să verifice punerea în aplicare a oricăror proceduri utilizate de către furnizorul de servicii supus controlului;

d) să sigileze orice echipamente necesare furnizării de servicii sau să rețină orice document care are legătură cu această activitate, pe o perioadă care nu poate depăși 15 zile, dacă aceste măsuri se impun;

e) să propună ministrului comunicațiilor și societății informaționale, în calitate de autoritate de reglementare în domeniu, aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute în legislația specifică acestora;

f) să propună MCSI suspendarea activității furnizorului de servicii până la încetarea cauzelor care au determinat luarea măsurii;

g) să propună măsuri de îmbunătățire a activității furnizorului de servicii.

Art. 6. — (1) În baza prevederilor prezentului ordin, CERT-RO este împuternicit să efectueze toate activitățile de verificare a operatorilor care solicită MCSI aviz de funcționare în oricare dintre domeniile la care face referire acest ordin.

(2) Avizul CERT-RO este obligatoriu pentru primirea dreptului de operare în domeniu, solicitat MCSI, cu excepția semnăturii digitale.

Art. 7. — (1) CERT-RO are obligația de a păstra confidențialitatea tuturor informațiilor primite de la furnizorul de servicii sau operatorii de servicii, cu excepția celor prevăzute de legislația aplicabilă fiecărui domeniu menționat în art. 1 și de prezentul ordin ca fiind publice.

(2) CERT-RO poate încheia acorduri de confidențialitate asupra informațiilor primite de la furnizorul de servicii sau operatorii de servicii, la cererea acestora.

(3) Personalul cu atribuții de control din cadrul CERT-RO este obligat să păstreze confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință cu ocazia exercitării atribuțiilor de analiză, evaluare și constatare.

Art. 8. — (1) În termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, operatorii de sisteme prin care se prestează servicii e-guvernare și servicii de informare din cadrul portalului e-Romania, aflate în subordinea MCSI, sunt obligați să prezinte

la cabinetul ministrului comunicațiilor și societății informaționale un set de parole și chei de acces la sistemele pe care le operează, informațiile respective fiind păstrate în condiții de maximă securitate.

(2) În caz de incident cibernetic, care duce la întreruperea activităților de operare sau de risc iminent legat de activitatea

de operare, ministrul comunicațiilor și societății informaționale poate asigura accesul CERT-RO la parole și la chei în vederea remedierii situației și asigurării continuității funcționării sistemelor, în raport cu procedura de intervenție stabilită.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Valerian Vreme

București, 19 octombrie 2011.
Nr. 1.062.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor pentru procedurile de examinare în vederea acordării protecției juridice a soiurilor, eliberarea brevetului pentru soi și înregistrarea denumirii soiurilor

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.551 din 23 noiembrie 2011 al Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor,

în baza prevederilor art. 29 din Legea nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tarifele pentru procedurile de examinare în vederea acordării protecției juridice a soiurilor, eliberarea brevetului pentru soi și înregistrarea denumirii soiurilor,

prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

București, 5 ianuarie 2012.
Nr. 2.

ANEXĂ

TARIFELE

pentru procedurile de examinare în vederea acordării protecției juridice a soiurilor, eliberarea brevetului pentru soi și înregistrarea denumirii soiurilor

— lei/soi —

Nr. crt.	SPECIFICARE	Lei	Termenul de plată
1.	Înregistrarea și publicarea cererii pentru brevet de soi	132	odată cu înregistrarea
2.	Examinarea denumirii soiului	88	odată cu înregistrarea
3.	Revendicarea priorității unei prime cereri	132	la depunerea cererii
		308	în 3 luni de la solicitare
4.	Examinarea de fond a cererii de brevet pentru soi	308	la data solicitării
		462	după publicarea cererii
5.	Eliberarea brevetului pentru soi	220	12 luni de la data publicării hotărârii
6.	Examinarea unei contestații	330	odată cu solicitarea
7.	Examinarea unei cereri de revocare	528	odată cu solicitarea
8.	Examinarea unei cereri de anulare	528	odată cu solicitarea
9.	Menținerea în vigoare a unui brevet pentru soi a) anii de protecție I—V	G1 176	odată cu solicitarea
		G2 176	odată cu solicitarea
		G3 176	odată cu solicitarea

Nr. crt.	SPECIFICARE	Lei	Termenul de plată
		G4 176	odată cu solicitarea
		G5 176	odată cu solicitarea
	b) pentru următorii ani de protecție, începând cu anul VI	G1 308	odată cu solicitarea
		G2 308	odată cu solicitarea
		G3 308	odată cu solicitarea
		G4 308	odată cu solicitarea
		G5 308	odată cu solicitarea
10.	Eliberarea unei cereri de revalidare a brevetului pentru soi	220	odată cu solicitarea la Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor (ISTIS)
11.	Cumpărarea raportului tehnic de la o altă autoritate din Uniunea Europeană	1.056	odată cu transmiterea către autoritatea din Uniunea Europeană a cererii pentru raport de către ISTIS
12.	Inspectarea Registrului național al cererilor de brevete de soiuri	88	odată cu solicitarea la ISTIS
13.	Înregistrarea modificărilor în situația juridică a cererii sau a brevetului pentru soi:		
	a) transmitere de drepturi	220	odată cu solicitarea la ISTIS
	b) alte modificări	44	odată cu solicitarea la ISTIS
14.	Eliberarea de duplicate, copii, adevărințe	44	odată cu solicitarea la ISTIS
15.	Prelungirea termenului de procedură cu până la un an	440	odată cu solicitarea la ISTIS

Grupe de specii:

G1: specii de culturi de câmp

G2: specii legumicole

G3: specii de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și ornamentali

G4: viță-de-vie

G5: specii ornamentale, flori

NOTĂ:

Pentru beneficiari, persoane fizice și juridice nerezidente pe teritoriul României, tarifele se calculează în euro la cursul Băncii Naționale a României din data facturării.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

